

خلاصه مطالب

دریافتهای کلیدی

- * خوشبینی در مورد وضع مملکت ادامه دارد زیرا ۴۲ فیصد پاسخ دهنده گان به این باور اند که کشور جهت درست را اختیار کرده. این درحالیست که ۲۴ فیصد فکر میکردند که کشور در مسیر نادرست رهنمایی شده و ۲۵ فیصد مردم در این مورد نظر مختلط داشتند. در سال ۲۰۰۶، (۴۴٪) افغانها به این نظر بودند که کشور جهت درست را اختیار کرده، (۲۱٪) فکر میکردند که کشور به مسیر نادرست رهنمایی شده و (۲۹٪) احساس مختلط داشتند.
- * از باز سازی به عنوان عمده ترین دلیل برای حرکت کشور به جهت درست یاد آوری شده (۳۹٪) به تعقیب آن امنیت خوب (۳۴٪) به عنوان دلیل عمده آمده. ولی کسانی که فکر مینمایند کشور رویهمرفته در مسیر نادرست رهنمایی شده بشکل فزاینده نا امنیتی را دلیل عمده قلمداد میکنند (۴۸٪) به تعقیب آن از جوانب مختلف حکومتداری ضعیف و اقتصاد ضعیف به عنوان دلایل ثانوی برای توجیه همین باور ذکر شده. در سال ۲۰۰۶، امنیت خوب به مثابه دلیل عمده برای حرکت کشور به سمت درست ذکر شده بود (۳۱٪) و به تعقیب آن صلح (۲۹٪) و خلع سلاح (۲۶٪) به عنوان دلایل ثانوی یادآوری شده بودند.
- * ناامنی، بیکاری، اقتصاد ضعیف و فساد اداری به ترتیب عمده ترین مشکلاتی اند که افغانستان به آن روبرو است. در این میان ۳۲ فیصد جواب دهنده گان نا امنی را عمده ترین مشکل میدانند. در سال ۲۰۰۶، مشکلات عمده به سطح ملی عبارت بود از اقتصاد ضعیف، وضع نا امن، روند کند انکشاف - بازسازی و بیکاری.
- * عمده ترین مشکلات در سطح محلی به ترتیب عبارت اند از مشکل برق، بیکاری، آب و تعلیم و تربیه که هرکدام توسط ۱۰ الی ۱۵ فیصد جواب دهنده گان ذکر شده. در سال ۲۰۰۶، بزرگترین مشکلات به سطح محلی عبارت بود از بیکاری (۳۴٪)، برق (۲۵٪)، آب (۱۸٪) و فقر (۱۸٪)، به تعقیب آن اقتصاد ضعیف (۱۷٪) و فساد اداری (۸٪).
- * هفتاد و نه فیصد مردم فکر میکردند که حکومت در مورد طرز فکر مردم کدام توجه ندارد. این در حالیست که ۶۹ فیصد دیگر به این عقیده بودند که صحبت های منفی در مورد دولت در محضر عام برایشان قابل قبول نیست.
- * هشتاد فیصد مردم کار حکومت را خوب ارزیابی میکنند، در میان تمام ادارات دولتی بیشترین اعتبار به سکتورهای تعلیم و تربیه و صحت عامه داده شده، ولی فعالیت های دولت در قسمت فراهم سازی زمینیه های کاری، احیائی مجدد اقتصاد و مبارزه علیه فساد اداری ضعیف ارزیابی شده.
- * افکار عامه در مورد ادارات و نهادهای مختلف وسیعاً متفاوت بود. بیش از هشتاد فیصد نظر دهنده گان به اردوی ملی و پولیس ملی بسیار زیاد و یا تا اندازه اعتماد داشتند. که به تعقیب آن مطبوعات الکترونیکی، شورای ها- جرگه ها، شوراهای ولایتی، سازمان های بین المللی غیر دولتی و شوراهای انکشافی محلی میآیند. مگر کمتر از نیم پاسخ دهنده گان بالای سیستم عدلی و قضائی دولت، احزاب سیاسی و ملیشای محلی اعتماد داشتند.

- * در جریان دوسال گذشته صرف ۱۴ فیصد جواب دهنده گان برای حل منازعات شان به محاکم دولتی یا شورای و جرگه های محلی مراجعه کرده اند. از جمله منازعات مذکور حدود نیم آنرا منازعات در مورد زمین تشکیل میداد.
- * درک و تصور مردم در مورد وسعت فساد اداری در سطح ملی بلند تر (۷۴٪) از سطح ولایات (۶۰٪) و محلات (۴۸٪) بود.
- * شصت و شش فیصد پاسخ دهنده گان به این باور اند که امنیت در مناطق شان خوب و یا هم نسبتاً خوب است و ۵۰ فیصد مردم اظهار نمودند که آنها در مورد امنیت خود و فامیل های شان ندرتاً در هراس اند و یا اینکه هیچ هراسی ندارند. هشتاد و دو فیصد شان گفتند که هیچ یک از اعضای فامیل شان در جریان دو سال گذشته قربانی جرایم و یا سایر انواع خشونت ها نشده اند.
- * هشتاد فیصد مردم به این باور بودند که کشت خاشخاش کار درست نیست، ۵۰ فیصد کسانی که چنین فکر میکردند ارزشهای اسلامی را دلیل این مخالفت میدانستند. در حالیکه ۳۵ فیصد دیگر کشت خاشخاش را بخاطر کار نادرست میدانستند که این عمل سبب اعتیاد مردم به مواد مخدره میشود. رابطه مواد مخدر با تروریسم و نا امنی توسط حدود ۱۰ فیصد جواب دهنده گان اشاره شده.
- * در حدود نصف (۴۹٪) مردم افغانستان فکر می کنند که فامیل های شان فعلاً نسبت به زمان طالبان مرفعتر و آسوده تر اند. در حالیکه بیشتر از یک چهارم مردم (۲۸٪) به این باور اند که ایشان امروز کمتر مرفع اند. در سال ۲۰۰۶، حدود ۵۴ فیصد مردم فکر میکردند که آنها نظر به رژیم طالبان دارای زندگی بهتری اند ولی ۲۶ فیصد دیگر شان فکر میکردند که آنها کمتر مرفع اند و ۱۲ فیصد به این عقیده بودند که در سطح زندگی شان کدام تغییر مثبت رونما نگردیده است.
- * در مقایسه با دوسال گذشته شرایط دسترسی به مکاتب برای ۵۱ فیصد مردم بهبود یافته و شرایط صحی برای اعضای فامیل های ۴۳ فیصد نظر دهنده گان بهتر شده. در حالیکه وضع اقتصادی فامیل های ۳۹ فیصد مردم بهبود یافته.
- * دیموکراسی برای اکثریت مردم افغانستان به معنی آزادی (۵۱٪) و به تعقیب آن صلح (۳۳٪) میباشد. برای یک تعداد قابل ملاحظه مردم دیموکراسی به مفهوم حقوق و قانون (۲۶٪) و دولت مردمی (۲۵٪) است.
- * سی و چهار فیصد مردم به این عقیده اند که صلح مهمترین چیزی است که دیموکراسی در افغانستان برای شخص خودشان به ارمغان میآورد. دیگران به این باور بودند که دیموکراسی برای شان آزادی (۳۰٪)، حقوق و قانون (۲۳٪) و دولت مردمی (۲۲٪) را به ارمغان میآورد.
- * اکثریت مردم به این باور اند که مفکوره دیموکراسی با اسلام مخالف نیست. شصت و شش فیصد مردم به این عقیده اند که دیموکراسی اسلامی بوده میتواند در حالیکه ۲۹ فیصد به این فکر اند که دیموکراسی ارزشهای اسلامی را به چالش میکشاند.
- * شصت فیصد افغانها به این عقیده اند که با رهبران مذهبی باید مشوره صورت گیرد؛ صرف ۳۶ فیصد فکر مینمایند که سیاست و مذهب باید از هم جدا باشند.
- * هفتاد و سه فیصد مردم افغانستان از شیوه کاری دیموکراسی در کشور راضی اند.

- * بیست و نه فیصد جوابدهنده گان فقدان تعلیم و تربیه را به مثابه عمده ترین مشکلی میدانند که زنان افغانستان امروز با آن روبرو اند. سیزده فیصد دیگر فقدان حقوق زن را به مثابه عمده ترین مشکل زنان شناسایی نموده اند که به تعقیب آن از نبود زمینه های کاری برای زنان (۹٪) یاد آوری شده.
- * مخالفت در برابر اینکه زنان مقامات و پستهای بلند و رهبری را در نهادهای مختلف سیاسی احراز کنند در حدود ۳۹ الی ۴۴ فیصد در تناوب بود. بیشترین مخالفت در قسمت قرار گرفتن زنان در پارلمان ملی (۴۴٪) و کمترین آن در احراز پستها در شوراها و انکشاف ولسوالی (۳۹٪) مشاهده میشود.
- * برای اندک بیشتر از نصف مردم افغانستان (۵۴٪)، رادیو عمده ترین منبع حصول معلومات در مورد وقایع ملی میباشد، به تعقیب آن برای (۲۶٪) تلویزیون منبع معلومات است. برای حدود ۱۴ فیصد مردم دوستان، اعضای فامیل و همسایه ها منبع معلومات در مورد جریانات کشور میباشد.